

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 8/2013-49

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. apríla 2013 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Sergeja Kohuta o prijatej sťažnosti P. H., t. č. vo výkone trestu, zastúpeného advokátom JUDr. J. Ch., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 248/96 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo P. H. zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 248/96 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 248/96 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. P. H. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 3 500 € (slovom tritisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Trnava p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. P. H. p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 489,06 € (slovom štyristoosemdesiatdeväť eur a šesť centov), ktorú je Okresný súd Trnava p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. Ch., P., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 8/2013-33 zo 16. januára 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť P. H., t. č. vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 248/96.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že na základe obžaloby podanej prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej len „prokurátor“) 19. augusta 1996 proti sťažovateľovi a spol. je na okresnom súde v tejto veci vedené trestné konanie pod sp. zn. 7 T 248/96, ktoré je podľa sťažovateľa poznačené zo strany okresného súdu neodôvodnenými priet'ahmi,

v dôsledku ktorých za celú dobu trvania konania, t. j. viac ako 16 rokov, nebol vo veci vyhlásený ani jeden rozsudok. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že aj napriek ním podanej sťažnosti na prietahy v predmetnom konaní predsedovi okresného súdu, ktorý listom sp. zn. Spr. 2454/09 z 2. augusta 2009 túto sťažnosť uznal za čiastočne dôvodnú, je postup okresného súdu naďalej poznačený zbytočnými a neodôvodnenými prietahmi, v dôsledku čoho sa oddiaľuje právoplatné skončenie tohto konania, a tým sa prehĺbuje stav jeho právnej neistoty.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného tiež uviedol:

«... treba poukázať aj na smutné udalosti, ktoré sa udiali počas osemnásť ročného priebehu tohto trestného konania a to jednak na úmrtie dvoch advokátov obhajujúcich spoluobžalovaného, na úmrtie svedkov a najmä dvoch, ktorých svedectvo je v tejto trestnej veci obzvlášť závažné.

Podľa § 119 ods. 2 Trestného poriadku účinného do 31. 12. 2005 (t. j. kedy došlo k zmene senátu) pri pokračovaní v odročenom hlavnom pojednávaní oznámi predseda senátu podstatný obsah doterajšieho pojednávania. Ak sa však zmenilo zostavenie senátu, alebo ak to treba z iného dôvodu, musí byť hlavné pojednávanie vykonané znovu; to neplatí ak obžalovaný súhlasí so zmenou prísediaceho v zložení senátu. Z uvedenej právnej úpravy teda jednoznačne vyplýva, že pokiaľ sa zmenilo zostavenie senátu tak, že došlo k zmene sudcu, v každom prípade za takéhoto stavu je potrebné hlavné pojednávanie vykonať znovu, od začiatku a to aj v prípade, ak by obžalovaný so zmenou sudcu súhlasil. V konaní v tejto trestnej veci sťažovateľa došlo k zmene v senáte minimálne trikrát, pri zmene predsedu senátu, pričom sťažovateľ nemá vedomosť koľkokrát došlo k zmene členov senátu. Sťažovateľ nebol ani oslovený, teda ani nemohol vysloviť súhlas, či nesúhlas so zmenou sudcu, či senátu. Dňa 18. 01. 2006 bola vec pridelená sudcovi JUDr. M. Ž., ktorý až dňa 02. 10. 2012 rozhodol podľa § 219 ods. 2 Trestného poriadku účinného do 31. 12. 2005, i keď je nesporné, že sudca, ako predseda senátu dňa 07. 12. 2009 rozhodol a zastavil trestné stíhanie obžalovaných pre neúčelnosť. Sťažovateľovi však nie je jasné, aký priebeh bude mať hlavné pojednávanie vykonané znovu, keď od niektorých skutkov, ktoré obžaloba kladie za vinu obžalovaným, prešlo 19 až 21 rokov (rok 1993-1991) a naviac niektorí zo svedkov navrhnutých obžalobou sú mŕtvi. ...

Konštatujem, že skutkov, z ktorých je sťažovateľ P. H. obžalovaný sa mali stať v rokoch 1991 až 1993, teda skoro pred dvadsaťjeden rokmi. Uznesenie o vznesení obvinenia je dátumované dňom 24. 11. 1994, teda pred osemnástimi rokmi. Obžaloba bola podaná na súde dňa 19. 08. 1996, teda pred viac ako šesťnástimi rokmi. Ku dňu podania tejto sťažnosti nie je v trestnej veci proti sťažovateľovi P. H. právoplatne súdom rozhodnuté a navyše konajúci súd rozhodol podľa § 219 ods. 2 Trestného poriadku účinného do 31. 12. 2005. ...

K uvedenému si dovoľujem poukázať, ako obhajca sťažovateľa, na nespornú skutočnosť, že som bol ustanovený za obhajcu sťažovateľa dňa 06. 12. 1994, teda pred 18 rokmi. Otázka znie, je spravodlivé vyžadovať od mňa, ako obhajcu sťažovateľa, aby som pracoval osemnásť rokov bez nároku na odmenu, navyše znášal všetky náklady spojené s obhajobou sťažovateľa? ...

Sťažovateľ navrhuje, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.000 € za každý rok počnúc rokom 1994, teda spolu 18.000 €, ktorý návrh odôvodňuje tým, že sa mnohokrát na hlavné pojednávanie dostavil zbytočne, počas výkonu väzby sa stal bezdomovcom (jeho dve sestry predali rodičovský dom, v ktorom býval) a ako bezdomovec si nevedel zaobstarať prácu a na svoju škodu sa dopustil aj konaní, ktoré bolo v rozpore so zákonom, za ktoré konanie t. č. spravodlivo vykonáva jemu udelený trest odňatia slobody. Z dôvodu zavineného konania orgánov činných v trestnom konaní bolo porušené jeho právo na obhajobu, trestné stíhanie neukončené ani po uplynutí dvadsaťjeden rokoch od spáchania skutkov a „nekonečný“ rad hlavných pojednávaní bez výsledku. Sťažovateľ, i keď pripúšťa v spravodlivý výsledok v tomto trestnom konaní, nemôže sa zbaviť pocitu krivdy a nespravodlivosti, pretože nie je preukázaná jeho vina a vzhľadom na odstup času a úmrtia niekoľkých svedkov nevidí ukončenie tohto trestného konania v primeranej dobe. Sťažovateľ po ocitnutí sa v pozícii bezdomovca bol často chorý, mal depresie, je psychicky zničený. Všetky stresujúce udalosti vyplývajúce z dĺžky rozhodovania o jeho vine, či nevine zapríčinili jeho nižšiu psychickú odolnosť, náklonnosť k nervozite, k unáhlenému konaniu a fyzicky ho vyčerpávajú tak, že jeho organizmus menej odolný voči chorobám, samozrejmosťou je k tonuto prirátaný vek sťažovateľa, keď v roku 1991 mal 35 rokov a teraz v roku 2012 má už 56 rokov. Vzhľadom na uvedené okolnosti

prípadu, najmä na bezdôvodnú nečinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu, považuje sťažovateľ navrhované finančné zadosťučinenie vo výške 18.000 € za primerané.»

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Základné právo sťažovateľa P. H... na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v trestnej veci vedenej pod č. k.: 7 T/248/1996 porušené bolo.

Okresnému súdu Trnava prikazuje, aby v konaní vedenom pod č. k.: 7 T/248/1996 konal bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľovi sťažovateľa P. H... priznáva finančné zadosťučinenie v sume 18.000 €, ktoré mu je Okresný súd Trnava povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Trnava je povinný uhradiť sťažovateľovi sťažovateľa P. H... trovy právneho zastúpenia v sume podľa vyčíslenia jeho právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predsedníčka listom sp. zn. 1 SprV 129/2013 zo 6. marca 2013 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 20. marca 2013.

2.1 Predsedníčka okresného súdu okrem stručného prehľadu vybraných procesných úkonov vykonaných v skúmanom konaní vo svojom vyjadrení uviedla:

„Keďže spis 7 T 248/1996 bol na Ústavný súd SR predložený, predpokladám, že Ústavný súd SR zistil, že na termíny hlavných pojednávaní sa sťažovateľ dostavoval iba v prípadoch, keď sa nachádzal vo väzbe alebo vo výkone trestu v tejto prejednáwanej veci alebo v iných veciach a taktiež jeho spoluobžalovaný L. H. sa na hlavné pojednávania dostavoval iba v prípadoch, že bol na pojednávania predvedený eskortou. Taktiež niekoľko termínov hlavných pojednávaní bolo zrušených alebo odročených z dôvodu neprítomnosti advokáta sťažovateľa a advokátov ostatných obžalovaných, Z tohto dôvodu považujem

sťažnosť P. H. za absolútne nedôvodnú. Z týchto dôvodov taktiež považujem za absolútne neprimerané, aby Ústavný súd SR priznal sťažovateľovi finančné zadostučinenie.

Zároveň upozorňujem na skutočnosť, že Okresný súd Trnava ešte v r. 2009 zastavil trestné stíhanie práve z dôvodov, ktoré sťažovateľ uvádza v sťažnosti, teda že konanie trvá už niekoľko rokov, avšak Krajský súd v Trnave toto rozhodnutie zrušil a prikázal Okresnému súdu Trnava vo vecí ďalej konať a rozhodnúť, a keďže Okresný súd Trnava je viazaný právnym názorom vysloveným v tomto konaní odvolacím súdom, musí vo veci ďalej konať. Vzhľadom na veľmi dlhý čas, ktorý uplynul od skutkov, ktoré sú obžalovaným kladené za vinu, a vzhľadom na nespoluprácu obžalovaných, ako aj poškodených, je konanie a rozhodnutie vo veci veľmi skomplikované. To sú tiež dôvody, prečo som toho názoru, že Okresný súd Trnava nie je zodpovedný za vznik prieťahov v tomto konaní.

Na záver uvádzam, že súhlasím s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednania veci.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom vyjadrení k stanovisku okresného súdu uviedol:

«... súhlasíme, aby Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania v tejto veci. ...

Som toho názoru, že úlohou obhajcu v trestnom konaní je predovšetkým zabezpečiť pre svojho klienta a to či už ho zastupuje na základe plnej moci alebo ex offio, zákonný a spravodlivý proces. Opakujem, bol som ustanovený ako obhajca P. H. dňa 06. 12. 1994 a v ten istý deň mi bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia proti obv. P. H. K tvrdeniam pani predsedníčky Okresného súdu Trnava mi nedá nenapísať, že toto vyjadrenie považujem za jednostranné a za nie príliš profesionálne, pretože napr. v samostatnom odseku píše na str. 2: „Sťažovateľ sa na hlavné pojednávanie 2. 06. 2011 nedostavil“. Sťažovateľ bol vtom čase už vo výkone trestu odňatia slobody a súd zrejme opomenul na túto skutočnosť a predvolanie nedoručil do ÚVTOS. Áno, aj na strane obžalovaných boli absencie na hlavných pojednávaniach, ale za 18 rokov od podania obžaloby sa v živote vyskytnú rôzne situácie, ktoré nedovolia, alebo zabránia splneniu si povinnosti. Ale, nech mi je dovolené opakovať, je spravodlivé odo mňa vyžadovať 100 % a do chvíľne plnenie si „pracovných úloh“, keď už pomaly dvadsať (20) rokov nedostávam

odmenu za prácu. Trestnoprávne predpisy dávajú dostatočnú právomoc súdom, aby konali bez zbytočných prieťahov a ak sa vyskytnú obštrukcie, či vyhybanie sa konaniu na súdoch u účastníkov, súd má zákonné možnosti vykonať kroky, aby zabránil takémuto konaniu a bez zbytočných prieťahov spravodlivo a zákonne rozhodol.

... Dovolím si vyjadriť svoj názor, že tvrdenie zo strany súdu, keď uvádza niekoľko zmarených hlavných pojednávaní sťažovateľom, resp. dvakrát aj v jeho obhajcom, za neetické zo strany súdu, rovnako aj o dostavovaní sa sťažovateľa resp. spoluobžalovaného na hlavné pojednávania. Treba pripomenúť, že od spáchania skutkov, ktoré obžaloba kladie za vinu obom obžalovaným prešlo viac ako dvadsať rokov a ako som už uviedol počas tejto doby zomreli dva kolegovia advokáti (aj pre ich úmrtie bolo odročené hlavné pojednávanie), zomreli niektorí dôležití svedkovia a trestné konanie sa podľa § 219 ods. 2 Trestného poriadku účinného do 31. 12. 2005 začína od začiatku. Sťažovateľ má právo na spravodlivý proces v primeranej dobe, preto navrhujem, aby Ústavný súd Slovenskej republiky vyjadrenie Okresného súdu Trnava zo dňa 06. 03. 2013 nebral do úvahy, pretože je jednostranné a podľa tohto vyjadrenia za prieťahy môže len a len sťažovateľ, spoluobžalovaný a obhajca sťažovateľa, nie však súd.»

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 7 T 248/96:

- 19. august 1996 – prokurátor Okresnej prokuratúry T. zaslal okresnému súdu obžalobu sp. zn. 2 Pv 1694/94 za trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 a 4 Trestného zákona a trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1 a 2 Trestného zákona na obvineného sťažovateľa (právny zástupca JUDr. Ch.), ako aj obžalobu pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1 a 4 Trestného zákona a pre trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na obvineného H. (ďalej len „spoluobžalovaný 1“) spolu s oznámením, že spoluobžalovaný 1 podal žiadosť o prepustenie z väzby, ktorej prokurátor nevyhovel, takže okresný súd mal rozhodnúť aj o nej, a napokon podal aj obžalobu pre trestný čin nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Trestného zákona na obvineného Č. (ďalej len „spoluobžalovaný 2“, spolu ďalej len „sťažovateľ a spol.“),
- 16. september 1996 – okresný súd nariadil hlavné pojednávanie na 10. október 1996 a súčasne nariadil aj neverejné zasadnutie na účely prerokovania žiadosti spoluobžalovaného 1 o prepustenie z väzby na 25. september 1996,
- 25. september 1996 – okresný súd uznesením č. k. 7 T 248/96-706 žiadosť spoluobžalovaného 1 o prepustenie z väzby zamietol,
- 30. september 1996 – jeden z poškodených (spoločnosť K., a. s.) ospravedlnil svoju neprítomnosť na hlavnom pojednávaní a žiadal, aby sa rozhodlo aj o jeho nároku na náhradu škody, ktorú si uplatnil už v prípravnom konaní,
- 7. október 1996 – ďalší z poškodených (spoločnosť S.) ospravedlnil svoju neprítomnosť na hlavnom pojednávaní a žiadal, aby sa rozhodlo aj o jeho nároku na náhradu škody, ktorú si uplatnil už v prípravnom konaní,
- 8. október 1996 – spoluobžalovaný 1 podal odvolanie proti uzneseniu z 25. septembra 1996,
- 9. október 1996 – jeden z predvolaných svedkov ospravedlnil svoju neprítomnosť na hlavnom pojednávaní a súčasne brat spoluobžalovaného 1 žiadal o jeho prepustenie

z väzby, napokon jeden z poškodených (spoločnosť C. s. r. o.) si uplatnil nárok na náhradu škody,

- 10. október 1996 – uskutočnilo sa hlavné pojednávanie (sťažovateľ neprítomný, prítomný bol iba jeho obhajca, pozn.), na ktorom zo 16 predvolaných poškodených boli prítomní štyria a z 11 predvolaných poškodených spoločností bolo prítomných iba päť spoločností, pričom po vznesení námietky zaujatosti spoluobžalovaným 1 proti zákonnej sudkyňi bolo pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu postúpenia veci Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“),

- 14. október 1996 – spis bolo predložený krajskému súdu,

- 24. október 1996 – krajský súd uznesením sp. zn. 6 Nt 11/96 rozhodol, že zákonná sudkyňa okresného súdu nie je vylúčená z prerokovania a rozhodnutia veci vedenej pod sp. zn. 7 T 248/96,

- 20. november 1996 – spis bol vrátený späť okresnému súdu,

- 25. november 1996 – spis bol predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní spoluobžalovaného 1 z 8. októbra 1996 (v skutočnosti malo ísť o sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu, pozn.),

- 5. december 1996 – krajský súd uznesením sp. zn. 6 To 308/96 sťažnosť spoluobžalovaného 1 proti uzneseniu okresného súdu z 25. septembra 1996 o neprepustení z väzby zamietol,

- 19. december 1996 – spis bol vrátený späť okresnému súdu,

- 31. január 1997 – spoluobžalovaný 1 žiadal o prepustenie z väzby a súčasne ponúkol svoj písomný sľub,

- 7. február 1997 – okresný súd nariadil neverejné zasadnutie na 18. február 1997,

- 18. február 1997 – okresný súd uznesením zamietol žiadosť spoluobžalovaného 1 na prepustenie z väzby a súčasne neprijal jeho písomný sľub,

- 17. marec 1997 – spoluobžalovaný 1 žiadal o prepustenie z väzby,

- 19. marec 1997 – okresný súd nariadil neverejné zasadnutie na 27. marec 1997,

- 27. marec 1997 – okresný súd uznesením zamietol žiadosť spoluobžalovaného 1 o prepustenie z väzby,

- 14. apríl 1997 – spoluobžalovaný 1 podal sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu z 27. marca 1997,

- 23. apríl 1997 – spis bol predložený krajskému súdu,
- 29. apríl 1997 – krajský súd uznesením sp. zn. 3 To 136/97 sťažnosť spoluobžalovaného 1 zamietol,
- 6. máj 1997 – spis bol vrátený späť okresnému súdu,
- 9. máj 1997 – okresný súd nariadil pojednávanie na 5. jún 1997,
- 5. jún 1997 – pojednávanie po tom, ako spoluobžalovaný 1 podal žiadosť o prepustenie z väzby, a po tom, ako okresný súd túto žiadosť uznesením zamietol a spoluobžalovaný 1, jeho právny zástupca, ako aj prokurátor sa vzdali práva podať proti tomuto uzneseniu sťažnosť, bolo odročené na 19. jún 1997 (sťažovateľ aj jeho právny zástupca boli prítomní, pozn.), okrem tohto okresný súd uznesením rozhodol aj o vylúčení trestnej veci spoluobžalovaného 2 na samostatné konanie,
- 19. jún 1997 – uskutočnilo sa pojednávanie, ktoré po vypočutí sťažovateľa – odmietol vypovedať, a tak bola prečítaná jeho výpoveď zo zápisnice z prípravného konania (bol prítomný aj právny zástupca sťažovateľa, pozn.), ako aj po vypočutí spoluobžalovaného 1 bolo odročené na 15. júl 1997 na účely predvolania svedkov,
- 15. júl 1997 – po tom, ako okresný súd rozhodol o žiadosti spoluobžalovaného 1 predloženej na pojednávaní, ktorou sa domáhal prepustenia z väzby, tak, že ju zamietol, bolo pojednávanie kvôli neprítomnosti sťažovateľa (jeho právny zástupca bol prítomný, pozn.) a svedkov odročené na 14. august 1997,
- 28. júl 1997 – právna zástupkyňa spoluobžalovaného 1 oznámila, že sa vzdáva jeho právneho zastupovania, a preto sa na najbližšom pojednávaní už nezúčastní, súčasne okresný súd ustanovil spoluobžalovanému 1, ktorý bol vo väzbe, právneho zástupcu,
- 6. august 1997 – prokurátor Krajskej prokuratúry v T. (ďalej len „krajský prokurátor“) postúpil okresnému súdu na ďalšie konanie podanie spoluobžalovaného 1, ktorým žiadal o preskúmanie celého spisu z hľadiska dodržania zákonnosti postupu,
- 12. august 1997 – sťažovateľ ospravedlnil svoju neprítomnosť na najbližšom pojednávaní z dôvodu hospitalizácie,
- 13. august 1997 – okresný súd zrušil termín pojednávania nariadený na 14. august 1997 a súčasne písomným dopytom zisťoval, či je sťažovateľ skutočne hospitalizovaný,
- 26. august 1997 – okresný súd nariadil pojednávanie na 16. september 1997,

- 18. august 1997 – okresnému súdu bola doručená správa príslušného obvodného oddelenia policajného zboru o zisťovaní miesta bydliska sťažovateľa,
- 20. august 1997 – okresnému súdu bola doručená správa o hospitalizácii sťažovateľa,
- 21. august 1997 – sťažovateľ oznámil, že z dôvodu hospitalizácie sa nemôže pojednávania zúčastniť a súhlasí, aby sa konalo len v prítomnosti jeho obhajcu,
- 28. august 1997 – spoluobžalovaný 1 žiadal o prepustenie z väzby,
- 9. september 1997 – okresný súd na neverejnom zasadnutí uznesením zamietol žiadosť spoluobžalovaného 1 o prepustenie z väzby a súčasne neprijal jeho písomný sľub,
- 16. september 1997 – kvôli neprítomnosti sťažovateľa okresný súd odročil pojednávanie na 7. október 1997 na účely jeho predvedenia políciou,
- 6. október 1997 – okresný súd kvôli ospravedlneniu sa svedkov z neúčasti na nariadenom pojednávaní zmenil termín pojednávania zo 7. októbra 1997 na 28. október 1997,
- 28. október 1997 – po tom, ako bol vypočutý sťažovateľ, ktorý odmietol vypovedať a zotrval na svojich vyjadreniach z prípravného konania, a tiež po tom, ako bol vypočutý aj spoluobžalovaný 1 a jeden svedok, bolo pojednávanie odročené na 25. november 1997 na účely predvolania ďalších svedkov, pričom okresný súd súčasne rozhodol o na pojednávaní podanej žiadosti spoluobžalovaného 1 o prepustenie z väzby, ktorú zamietol,
- 17. november 1997 – spoluobžalovaný 1 podal sťažnosť proti uzneseniu z 28. októbra 1997 o neprepustení z väzby,
- 19. november 1997 – spis bol predložený krajskému súdu a súčasne okresnému súdu bola doručená správa polície o nedoručení predvolania pre svedka,
- 25. november 1997 – krajský súd uznesením sp. zn. 3 To 341/97 sťažnosť spoluobžalovaného 1 zamietol,
- 24. november 1997 – svedkyňa ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní,
- 27. november 1997 – okresný súd nariadil pojednávanie na 16. december 1997,
- 16. december 1997 – dvaja svedkovia ospravedlnili svoju neprítomnosť na pojednávaní,
- 16. december 1997 – pojednávanie bolo odročené kvôli námietke zaujatosti uplatnenej spoluobžalovaným 1 proti zákonnej sudkyňi, súčasne spoluobžalovaný 1 žiadal o výmenu ustanovenej obhajkyne,
- 29. december 1997 – spis bol predložený krajskému súdu,

- 20. január 1998 – krajský súd uznesením sp. zn. 3 Nt 22/97 rozhodol, že zákonná sudkyňa okresného súdu nie je vylúčená z prerokovania a rozhodnutia predmetnej trestnej veci,
- 22. január 1998 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 26. január 1998 – okresný súd vyzval spoluobžalovaného 1 oznámiť, či si zvolí sám nového obhajcu,
- 29. január 1998 – okresný súd spracoval návrh na predĺženie väzby u spoluobžalovaného 1,
- 5. február 1998 – návrh okresného súdu bol doručený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“),
- 7. február 1998 – okresný súd nariadil pojednávanie na 19. marec 1998,
- 11. február 1998 – najvyšší súd uznesením sp. zn. Ntv II-6/98 rozhodol, že spoluobžalovanému 1 sa predlžuje väzba do 31. augusta 1998,
- 13. február 1998 – spoluobžalovaný 1 žiadal, aby mu bol ustanovený nový obhajca,
- 26. február 1998 – spis bol vrátený späť okresnému súdu,
- 12. marec 1998 – spoluobžalovaný 1 žiadal o prepustenie z väzby,
- 17. marec 1998 – okresný súd uznesením zamietol žiadosť spoluobžalovaného 1 o prepustenie z väzby,
- 19. marec 1998 – z dôvodu PN zákonnej sudkyne bolo pojednávanie odročené na 16. apríl 1998,
- 1. apríl 1998 – okresný súd ustanovil spoluobžalovanému 1 nového obhajcu,
- 16. apríl 1998 – kvôli neprítomnosti právneho zástupcu sťažovateľa (sťažovateľ bol na pojednávaní prítomný) bolo pojednávanie odročené na 12. máj 1998,
- 12. máj 1998 – po vypočutí sťažovateľa a spol., ako aj po vypočutí svedkov bolo pojednávanie odročené na 14. máj 1998 na účely dopytu príslušnej banky o stave účtu sťažovateľa,
- 14. máj 1998 – po vypočutí sťažovateľa a spol., ako aj po vypočutí svedkov bolo pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu postúpenia spisu krajskému súdu na rozhodnutie o sťažnosti proti na pojednávaní vyhlásenému uzneseniu o zamietnutí na pojednávaní predloženej žiadosti spoluobžalovaného 1 o prepustenie z väzby,
- 25. máj 1998 – spoluobžalovaný 1 podal sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu zo 14. mája 1998 o zamietnutí jeho žiadosti o prepustenie z väzby,

- 28. máj 1998 – spis bol predložený krajskému súdu,
- 23. jún 1998 – krajský súd uznesením sp. zn. 3 To 130/98 sťažnosť spoluobžalovaného 1 zamietol,
- 29. jún 1998 – spis bol vrátený späť okresnému súdu,
- 7. júl 1998 – okresný súd nariadil pojednávanie na 23. júl 1998,
- 13. júl 1998 – právny zástupca spoluobžalovaného 1 žiadal o zmenu nariadeného termínu pojednávania z dôvodu zahraničnej dovolenky,
- 15. júl 1998 – okresný súd zmenil termín pojednávania z 23. júla 1998 na 6. august 1998,
- 27. júl 1998 – právny zástupca sťažovateľa žiadal o zmenu nariadeného termínu pojednávania z dôvodu zahraničnej dovolenky,
- 3. august 1998 – okresný súd zrušil nariadený termín pojednávania,
- 6. august 1998 – na okresný súd boli políciou predvedení predvolaní svedkovia, avšak bolo im oznámené, že pojednávanie bolo zrušené,
- 12. august 1998 – zákonná sudkyňa okresného súdu predložila najvyššiemu súdu návrh na predĺženie väzby u spoluobžalovaného 1,
- 19. august 1998 – najvyšší súd uznesením sp. zn. Ntv II 43/98 rozhodol o predĺžení väzby u spoluobžalovaného 1 do 20. februára 1999,
- 24. august 1998 – spis bol vrátený späť okresnému súdu,
- 2. september 1998 – okresný súd nariadil pojednávanie na 29. september 1998,
- 21. september 1998 – okresnému súdu bola doručená správa o povesti spoluobžalovaného 1, súčasne jeden z poškodených ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní a žiadal rozhodnúť v jeho neprítomnosti,
- 24. september 1998 – ďalší poškodený ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní a žiadal rozhodnúť v jeho neprítomnosti,
- 28. september 1998 – ďalší svedok ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní,
- 29. september 1998 – po vypočutí sťažovateľa, ktorý nemal k veci čo dodať, ako aj po vypočutí spoluobžalovaného 1 a svedkov a potom, ako okresný súd uznesením zamietol na pojednávaní uplatnenú žiadosť spoluobžalovaného 1 o prepustenie z väzby, bolo pojednávanie odročené na neurčito na účely predloženia spisu krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní spoluobžalovaného 1 proti zamietajúcemu uzneseniu, ako aj z dôvodu o ním podanej námietke zaujatosti proti zákonnej sudkyňi okresného súdu,

- 21. október 1998 – spis bol predložený krajskému súdu,
- 27. október 1998 – krajský súd uznesením sp. zn. 3 To 245/98 zamietol sťažnosť spoluobžalovaného 1 proti zamietajúcemu uzneseniu okresného súdu z 29. septembra 1998 a súčasne uznesením sp. zn. 3 Nt 12/98 rozhodol, že zákonná sudkyňa okresného súdu nie je vylúčená z prerokovania a rozhodnutia predmetnej trestnej veci,
- 28. október 1998 – spis bol vrátený späť okresnému súdu,
- 25. november 1998 – okresný súd nariadil pojednávanie na 15. december 1998,
- 14. december 1998 – „prísediaca“ sa ospravedlnila z účasti na nariadenom pojednávaní z dôvodu PN a okresný súd zrušil nariadené pojednávanie a nový termín nariadil na 21. január 1999,
- 21. január 1999 – kvôli neospravedlnenej neprítomnosti sťažovateľa, ktorého právny zástupca bol však prítomný, bolo pojednávanie bez ďalšieho (t. j. bez vypočutia siedmich zo 14 predvolaných svedkov, pozn.) odročené na 26. január 1999, pričom spoluobžalovaný 1 predložil do spisu námietku zaujatosti proti zákonnej sudkyňi okresného súdu, ako aj proti celému okresnému súdu a tiež predložil aj žiadosť o prepustenie z väzby, o ktorej okresný súd rozhodol v ten istý deň tak, že túto žiadosť uznesením zamietol,
- 22. január 1999 – okresný súd zrušil nariadený termín pojednávania z dôvodu nutnosti predložiť spis krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti,
- 1. február 1999 – spoluobžalovaný 1 podal sťažnosť proti zamietavému uzneseniu okresného súdu z 21. januára 1999,
- 15. február 1999 – po vyjadrení sa všetkých sudcov okresného súdu k námietke zaujatosti bol spis predložený krajskému súdu,
- 23. február 1999 – krajský súd uznesením sp. zn. 3 Nt 2/99 rozhodol, že zákonná sudkyňa okresného súdu nie je vylúčená z prerokovania a rozhodovania v danej veci,
- 5. marec 1999 – spis bol vrátený späť okresnému súdu,
- 8. marec 1999 – okresný súd nariadil pojednávanie na 13. apríl 1999,
- 19. marec 1999 – okresnému súdu bola doručená správa o povesti sťažovateľa a spol.,
- 22. marec 1999 – okresný súd zisťoval v centrálnej evidencii obyvateľov miesto bydliska jedného zo svedkov,
- 13. apríl 1999 – kvôli neprítomnosti sťažovateľa a spol. (sťažovateľ ani jeho právny zástupca neboli prítomní, pričom mali vykázané doručenie predvolania, pozn.) bolo

pojednávane odročené na 24. máj 1999 (na pojednávani boli prítomní traja svedkovia, pozn.),

- 14. apríl 1999 – okresnému súdu bola doručená správa o povesti sťažovateľa,

- 24. máj 1999 – kvôli neprítomnosti sťažovateľa a spol. (sťažovateľ a spol. mali byť predvedení, ale neboli, pretože pri šetrení políciou sa v mieste bydliska nezdržiavali, právny zástupca sťažovateľa tiež nebol spočiatku prítomný a dostavil sa až na konci pojednávania po jeho odročení, pozn.) bolo pojednávane odročené na 22. jún 1999 s tým, že sťažovateľ a spol. budú predvedení (na pojednávani boli prítomní traja svedkovia, pozn.),

- 22. jún 1999 – kvôli neprítomnosti sťažovateľa, ktorý nebol políciou predvedený a svoju neprítomnosť ospravedlnil telefonicky z dôvodu hospitalizácie v nemocnici, ako aj pre neprítomnosť jeho právneho zástupcu, ktorý sa dostavil až po odročení pojednávania, bolo pojednávane odročené na neurčito s tým, že kriminálna polícia bude požiadaná o zistenie miesta pobytu sťažovateľa,

- 29. jún 1999 – okresnému súdu bolo na jeho dopyt oznámené, že sťažovateľ je naozaj hospitalizovaný, a to do 30. júna 1999,

- 16. júl 1999 – okresnému súdu bolo Všeobecnou zdravotnou poisťovňou na jeho dopyt oznámené, kto je ošetrojúcim lekárom sťažovateľa,

- 27. júl 1999 – okresný súd nariadil pojednávane na 28. september 1999,

- 28. september 1999 – po zistení okresným súdom, že prísediacej z ľudu uplynula lehota, na ktorú bola do tejto funkcie ustanovená, ako aj z dôvodu neprítomnosti sťažovateľa, ktorý mal byť predvedený políciou, avšak nebol, pretože nebol zastihnutý v mieste svojho bydliska, bolo pojednávane odročené na neurčito, avšak v ten istý deň okresný súd nariadil pojednávane na 4. november 1999,

- 29. september 1999 – okresným súdom bolo zistené, že pôvodná prísediaca z ľudu bola opätovne ustanovená do tejto funkcie,

- 4. november 1999 – pojednávane bolo kvôli neprítomnosti sťažovateľa a spol. odročené na 30. november 1999, pričom pri mene sťažovateľa v zápisnici z pojednávania nie je uvedené, či mu bolo predvolanie doručované, a ani v spise nie je nič evidované (napr. doručka alebo vrátená zásielka a pod., právny zástupca sťažovateľa bol prítomný, pozn.), na sťažovateľa mal byť vydaný zatykač podľa § 69 ods. 1 Trestného poriadku a ostatní spoluobžalovaní, ako aj neprítomní svedkovia mali byť predvedení políciou,

- 15. november 1999 – ošetrovateľom spoluobžalovaného 1 bolo okresnému súdu oznámené, že spoluobžalovaný 1 je spôsobilý zúčastniť sa pojednávania,
- 30. november 1999 – pojednávanie bolo kvôli neprítomnosti sťažovateľa a spol. odročené na 1. február 2000,
- 27. december 1999 – sťažovateľ bol zatknutý a okresný súd rozhodol o jeho vzatí do väzby, pričom proti tomuto uzneseniu sťažovateľ hneď podal sťažnosť,
- 11. január 2000 – spis bol predložený krajskému súdu,
- 18. január 2000 – krajský súd uznesením sp. zn. 4 To 6/00 sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu o vzatí do väzby zamietol,
- 19. január 2000 – spis bol vrátený späť okresnému súdu,
- 20. január 2000 – okresný súd dal súhlas na povolenie výsluchu sťažovateľa v inej trestnej veci na 21. január 2000,
- 1. február 2000 – kvôli neprítomnosti troch spoluobžalovaných, ktorí mali byť predvedení políciou, ale neboli, pretože neboli zastihnutí v mieste svojich bydlísk (sťažovateľ bol jediný prítomný, pozn.), a kvôli neprítomnosti člena senátu bolo pojednávanie odročené na 24. február 2000 s tým, že spoluobžalovaní budú predvedení políciou,
- 24. február 2000 – kvôli neprítomnosti troch spoluobžalovaných, ktorí mali byť predvedení, políciou avšak v spise nie je evidovaný žiadny doklad o tom, že by ich okresný súd dal predviesť (jediný sťažovateľ bol prítomný, pozn.), bolo pojednávanie odročené na 30. marec 2000 s tým, že spoluobžalovaní budú opäť predvedení políciou,
- 30. marec 2000 – kvôli neprítomnosti troch spoluobžalovaných, ktorí mali byť predvedení políciou, ale neboli, pretože neboli zastihnutí v mieste svojich bydlísk (jediný sťažovateľ bol prítomný, pozn.), bolo pojednávanie odročené na 4. máj 2000 s tým, že spoluobžalovaní budú opäť predvedení políciou,
- 4. máj 2000 – kvôli neprítomnosti troch spoluobžalovaných, ktorí mali byť predvedení políciou, ale neboli, pretože neboli zastihnutí v mieste svojich bydlísk (jediný sťažovateľ bol prítomný, pozn.), bolo pojednávanie odročené na 15. jún 2000 s tým, že spoluobžalovaní budú opäť predvedení políciou,
- 1. jún 2000 – okresný súd zrušil termín pojednávania nariadený na 15. jún 2000 z dôvodu účasti zákonnej sudkyne na školení a nový termín bol nariadený na 13. júl 2000,

- 13. júl 2000 – kvôli neprítomnosti prísediacej bolo pojednávanie odročené na 24. august 2000,
- 17. august 2000 – prísediaca z ľudu ospravedlnila svoju neprítomnosť na nariadenom pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti,
- 21. august 2000 – okresný súd zrušil pôvodný termín pojednávania a nové pojednávanie nariadil na 5. október 2000,
- 4. október 2000 – okresný súd z dôvodu PN zákonnej sudkyne zrušil nariadené pojednávanie,
- 9. október 2000 – okresný súd nariadil pojednávanie na 28. november 2000,
- 20. november 2000 – z dôvodu „neprítomnosti predsedníčky senátu“ okresný súd zrušil pojednávanie nariadené na 28. november 2000 a nový termín nariadil na 25. január 2001,
- 24. január 2001 – prísediaca z ľudu ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu PN a súčasne okresný súd zrušil pojednávanie nariadené na 25. január 2001 a nový termín nariadil na 15. marec 2001,
- 15. marec 2001 – kvôli neprítomnosti troch spoluobžalovaných, ktorí mali všetci riadne vykázané doručenie predvolania (jediný sťažovateľ bol prítomný, pozn.), bolo pojednávanie odročené na 19. apríl 2001 s tým, že spoluobžalovaní budú opäť predvedení políciou,
- 19. apríl 2001 – kvôli neprítomnosti troch spoluobžalovaných, ktorí mali byť predvedení políciou, ale neboli, pretože neboli zastihnutí v mieste svojich bydlísk (jediný sťažovateľ bol prítomný, pozn.), bolo pojednávanie odročené na 14. jún 2001 s tým, že spoluobžalovaní budú opäť predvedení políciou,
- 14. jún 2001 – kvôli neprítomnosti spoluobžalovaného 1, ktorý mal byť predvedený políciou, ale nebol, pretože nebol zastihnutý v mieste svojho bydliska, pričom už v minulosti (3. apríl 2000, č. 1. 1220, pozn.) bolo políciou okresnému súdu oznámené, že menovaný sa v byte zdržiaval, ale neotváral (sťažovateľ a dvaja spoluobžalovaní boli prítomní, pozn.), bolo pojednávanie odročené na 23. august 2001 s tým, že spoluobžalovaný 1 bude predvedený políciou a tiež bude vykonané zisťovanie v súvislosti s jeho zamestnaním a poberaním sociálnych dávok,
- 20. jún 2001 – okresnému súdu bola doručená správa o miestnom šetrení v mieste bydliska spoluobžalovaného 1, podľa ktorého sa menovaný na tejto adrese zdržiaval, ale úmyselne

sa vyhýbal kontaktu s políciou (rovnaká správa bola okresnému súdu zaslaná už 3. apríla 2000, pozn.),

- 21. jún 2001 – okresnému súdu bola doručená správa o miestnom šetrení v mieste bydlísk ďalších dvoch spoluobžalovaných, ktorí opätovne, ako už viackrát v minulosti, neboli v mieste svojich bydlísk zastihnutí, preto neboli na posledné pojednávanie predvedení,

- 28. jún 2001 – okresnému súdu bolo oznámené, že spoluobžalovaný 1 je vedený v evidencii nezamestnaných,

- 29. jún 2001 – okresnému súdu bolo oznámené, že spoluobžalovaný 1 nie je trestne stíhaný v inej trestnej veci,

- 15. august 2001 – sťažovateľ žiadal o prepustenie z väzby,

- 23. august 2001 – po vypočutí sťažovateľa, ktorý nemal k veci viac čo dodať, ako aj po vypočutí spoluobžalovaného 1 bolo pojednávanie v neprítomnosti ostatných obžalovaných odročené na 9. október 2001, pričom okresný súd súčasne uznesením rozhodol o prepustení sťažovateľa z väzby a prijal jeho písomný sľub,

- 9. október 2001 – kvôli neprítomnosti spoluobžalovaného 1 a obhajcu sťažovateľa bolo pojednávanie odročené na 29. november 2001 (sťažovateľ a ďalší dvaja obžalovaní boli prítomní, pozn.), pričom v spise je z tohto dňa aj úradný záznam, že po pojednávaní sa dostavil na okresný súd aj spoluobžalovaný 1 s ospravedlnením, že na pojednávanie nestihol prísť, pretože mal poruchu na aute,

- 16. november 2001 – okresný súd z dôvodu PN zákonnej sudkyne zrušil pojednávanie nariadené na 29. november 2001,

- 26. november 2001 – okresný súd nariadil pojednávanie na 5. február 2002,

- 25. január 2002 – okresnému súdu bolo oznámené, že sťažovateľ mal úraz a má obe nohy v sadre, preto sa mal nachádzať v účelovom doliečovacom zariadení, kde mu mali byť doručované zásielky,

- 28. január 2002 – okresný súd z dôvodu PN sťažovateľa zrušil nariadený termín pojednávania a dopytoval sťažovateľa, kto je jeho ošetrojúcim lekárom,

- 6. február 2002 – sťažovateľ oznámil meno svojho lekára,

- 19. február 2002 – okresný súd dopytoval ošetrojúceho lekára sťažovateľa na jeho zdravotný stav,

- 27. február 2002 – okresnému súdu bolo lekárom oznámené, že sťažovateľ sa bude môcť pojednávania zúčastniť zrejme o 2 mesiace,
- 10. apríl 2002 – sťažovateľov lekár okresnému súdu na jeho dopyt oznámil, že sťažovateľ je schopný chôdze s oporou, a okresný súd nariadil pojednávanie na 11. júl 2002,
- 11. júl 2002 – kvôli neprítomnosti sťažovateľa a spol. (všetci obžalovaní okrem sťažovateľa mali vykázané doručenie predvolania, pričom jeden z obžalovaných sa ospravedlnil z dôvodu PN, sťažovateľ nebol predvedený, pretože sa nezdržiaval v mieste svojho bydliska, pozn.) bolo pojednávanie odročené na 15. október 2002,
- 15. október 2002 – kvôli neprítomnosti sťažovateľa a spol. (dvaja z obžalovaných sa dostavili až po pojednávaní, pozn.) bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že bude vydaný zatykač na sťažovateľa a spoluobžalovaného 1,
- 14. november 2002 – okresný súd vydal zatykač na sťažovateľa a spoluobžalovaného 1,
- 29. november 2002 – na okresný súd sa dostavil spoluobžalovaný 1 a oznámil adresu svojho pobytu,
- 2. december 2002 – okresný súd zrušil príkaz na zatknutie spoluobžalovaného 1,
- 10. december 2002 – došlo k zatknutiu sťažovateľa, ktorý bol rozhodnutím okresného súdu vzatý do väzby (sťažovateľ pri výsluchu uviedol, že na adrese bydliska sa nezdržiava, je bezdomovec a spí pod mostom, pozn.),
- 2. január 2003 – okresný súd nariadil pojednávanie na 18. február 2003,
- 17. február 2003 – prísediaca z ľudu oznámila, že z rodinných dôvodov sa nebude môcť zúčastniť na pojednávaní konanom 18. februára 2003,
- 18. február 2003 – kvôli neprítomnosti členky senátu bolo pojednávanie odročené na 28. apríl 2003,
- 7. marec 2003 – z dôvodu uplynutia lehoty väzby okresný súd uznesením rozhodol o prepustení sťažovateľa z väzby,
- 28. apríl 2003 – kvôli neprítomnosti sťažovateľa, ktorý nemal vykázané doručenie predvolania, bolo pojednávanie odročené na 4. september 2003 s tým, že na ďalšie pojednávanie bude sťažovateľ predvedený políciou,
- 4. september 2003 – z dôvodu neprítomnosti sťažovateľa a spol. (sťažovateľ PN, pozn.) bolo pojednávanie odročené na 13. január 2004,

- 12. január 2004 – sťažovateľ ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu svojej hospitalizácie,
- 13. január 2004 – kvôli neprítomnosti sťažovateľa a spol. bolo pojednávanie odročené na 13. máj 2004,
- 12. máj 2004 – okresný súd dopytom u ošetrojúceho lekára zistil, že sťažovateľ už nie je PN,
- 13. máj 2004 – z dôvodu neprítomnosti sťažovateľa, ktorý nemal vykázané doručenie predvolania, ako aj z dôvodu neprítomnosti dvoch obžalovaných (spoluobžalovaný 1 bol prítomný, pozn.) bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že bude dožiadaná kriminálna polícia na zistenie miesta pobytu sťažovateľa,
- 26. apríl 2004 – okresný súd zisťoval, či dvaja obžalovaní nie sú vo výkone trestu,
- 17. máj 2004 – okresnému súdu bolo oznámené, že ním dopytovaní obžalovaní nie sú vo výkone trestu,
- 18. máj 2004 – okresnému súdu bolo oznámené, že sťažovateľ nie je vo výkone trestu,
- 10. jún 2004 – okresnému súdu bolo oznámené, že sťažovateľ sa nezdržiava v účelovom zariadení mesta P.,
- 23. jún 2004 – okresnému súdu bolo oznámené, že sťažovateľovi je vyplácaná dávka sociálnej pomoci,
- 6. júl 2004 – kriminálnou políciou bolo okresnému súdu oznámené miesto pobytu sťažovateľa,
- 26. júl 2004 – okresný súd nariadil pojednávanie na 11. november 2004,
- 10. november 2004 – jeden z obžalovaných ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu PN,
- 11. november 2004 – kvôli ospravedlnenej neprítomnosti jedného obžalovaného a nedoručeniu predvolania sťažovateľovi bolo pojednávanie odročené na 3. marec 2005,
- 17. február 2005 – obhajca sťažovateľa ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu svojho pobytu mimo územia Slovenskej republiky a žiadal nariadiť nový termín (predvolanie na pojednávanie bolo doručené všetkým obžalovaným aj sťažovateľovi, pozn.), pričom okresný súd zrušil nariadené pojednávanie a nové pojednávanie nariadil na 12. júl 2005,

- 3. marec 2005 – na okresný súd sa dostavil sťažovateľ, pretože mu nebolo oznámené zrušenie pojednávania, a súčasne spresnil adresu, na ktorej sa zdržiaval, a zanechal aj telefonický kontakt,
- 12. júl 2005 – z dôvodu nevykázania doručenia predvolania spoluobžalovanému 1 bolo pojednávanie odročené na 8. november 2005,
- 2. november 2005 – okresný súd zrušil nariadené pojednávanie z dôvodu PN zákonnej sudkyne,
- 24. január 2006 – okresný súd nariadil pojednávanie na 30. marec 2006, pričom okresný súd súčasne zistil, že sťažovateľ bol v inej trestnej veci vedenej Okresným súdom Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd 2“) pod sp. zn. Tp 420/05 vzatý do väzby,
- 10. február 2006 – okresný súd žiadal od okresného súdu 2 povolenie na eskortu sťažovateľa na nariadené pojednávanie,
- 1. marec 2006 – okresnému súdu bola doručená správa o povesti dvoch obžalovaných,
- 2. marec 2006 – okresnému súdu bolo políciou oznámené, že sa nepodarilo doručiť predvolanie na pojednávanie pre spoluobžalovaného 1, pretože nebol zastihnutý v mieste svojho bydliska,
- 30. marec 2006 – z dôvodu ospravedlnenej neprítomnosti spoluobžalovaného 1, ktorý bol PN (sťažovateľ a ďalší dvaja obžalovaní boli prítomní, pozn.), bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že okresný súd vyzve spoluobžalovaného 1 a jeho ošetrojúceho lekára, aby oznámili skončenie jeho PN,
- 12. apríl 2006 – ošetrojúci lekár okresnému súdu oznámil, že predpokladaná doba liečenia spoluobžalovaného 1 je 5 – 7 týždňov a že ukončenie jeho PN oznámi okresnému súdu, okresný súd súčasne uznesením rozhodol, že trestná vec dvoch obžalovaných sa vylučuje z predmetného konania na samostatné trestné konanie,
- 15. marec 2007 – okresný súd zisťoval, či sťažovateľ a spoluobžalovaný 1 nie sú trestne stíhaní v inej veci,
- 29. marec 2007 – okresnému súdu bolo oznámené, že sťažovateľ a spoluobžalovaný 1 nie sú trestne stíhaní, súčasne boli okresnému súdu doručené správy o povesti oboch označených,
- 6. júl 2007 – okresný súd nariadil pojednávanie na 27. september 2007,
- 7. september 2007 – sťažovateľ sa ospravedlnil z neúčasti na pojednávaní z dôvodu PN,

- 20. september 2007 – okresný súd zrušil nariadené pojednávanie z dôvodu PN sťažovateľa a súčasne dopytoval Sociálnu poisťovňu, dokedy bude táto PN trvať,
- 24. september 2007 – jeden z poškodených (spoločnosť S. spol. s r. o.) okresnému súdu oznámil, že už v minulosti 18. septembra 1998 dal okresnému súdu na vedomie, že o jeho nároku voči sťažovateľovi bolo už právoplatne rozhodnuté v civilnom konaní, a teda že z tohto dôvodu sa k trestnému konaniu nepripája,
- 16. október 2007 – Sociálna poisťovňa okresnému súdu oznámila, že sťažovateľ bol PN do 14. októbra 2007,
- 11. február 2008 – okresný súd nariadil pojednávanie na 26. marec 2008,
- 26. marec 2008 – po konštatovaní, že okresný súd nemôže konať v neprítomnosti sťažovateľa, ktorý mal vykázané doručenie predvolania, avšak na pojednávaní sa bez ospravedlnenia nezúčastnil, bolo pojednávanie s odvolaním sa na § 66 ods. 1 Trestného poriadku odročené na 7. máj 2008 s tým, že okresný súd súčasne uznesením uložil sťažovateľovi poriadkovú pokutu v sume 5 000 Sk, avšak v ten istý deň bolo okresnému súdu poštou doručené ospravedlnenie sťažovateľa z neúčasti na pojednávaní z dôvodu PN, a to aj s doloženým potvrdením,
- 29. apríl 2008 – ošetrojúci lekár sťažovateľa okresnému súdu oznámil, že sťažovateľ je PN a nebude sa môcť zúčastniť ani na pojednávaní nariadenom na 7. máj 2008 z dôvodu plánovaného vyšetrenia,
- 7. máj 2008 – okresný súd z dôvodu PN sťažovateľa zrušil nariadený termín pojednávania,
- 25. júl 2008 – okresný súd dopytoval ošetrojúceho lekára sťažovateľa, aby oznámil, aký je jeho zdravotný stav,
- 11. august 2008 – okresnému súdu bolo oznámené, že zdravotný stav mu po 1. septembri 2008 nebráni zúčastniť sa na pojednávaní,
- 20. august 2008 – okresný súd nariadil pojednávanie na 21. október 2008,
- 21. október 2008 – konalo sa pojednávanie, ktoré bolo kvôli neprítomnosti sťažovateľa, ktorý bol hospitalizovaný, odročené na neurčito,
- 23. marec 2009 – okresný súd nariadil pojednávanie na 12. máj 2009,
- 12. máj 2009 – kvôli neprítomnosti prísediaceho a sťažovateľa, ktorý nemal vykázané doručenie predvolania, bolo pojednávanie odročené na 24. jún 2009 s tým, že obhajca sťažovateľa navrhol trestné stíhanie voči sťažovateľovi zastaviť, pretože nebolo skončené

v primeranej dobe s poukazom na § 11 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku v spojení s dohovorom,

- 23. jún 2009 – obhajca spoluobžalovaného 1 ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní kvôli zhoršeniu zdravotného stavu,

- 24. jún 2009 – okresný súd vo veci nepojednával a na výveske iba oznámil nový termín pojednávania na 22. september 2009 (v spise nie je žurnalizovaný žiadny záznam o zrušení pojednávania a o nariadení nového pojednávania v novom termíne ústavný súd usúdil iba zo zápisnice, v spise nie sú žurnalizované ani doručanky, žeby na nový termín boli predvolávaní účastníci konania, pozn.)

- 25. jún 2009 – sťažovateľ ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní 24. júna 2009 z dôvodu dlhodobej PN,

- 22. september 2009 – kvôli neprítomnosti sťažovateľa, svedkov a obhajcu spoluobžalovaného 1 bolo pojednávanie odročené na neurčito s tým, že bude vykonané šetrenie o pobyte sťažovateľa, pretože spoluobžalovaný 1 uviedol, že na pôvodnej adrese sa sťažovateľ nezdržiava, a tiež uviedol, že sťažovateľ je dlhodobo PN kvôli trombóze, preto okresný súd nariadil aj dopyt na ošetrojúceho lekára sťažovateľa,

- 9. október 2009 – ošetrojúci lekár sťažovateľa oznámil, že sťažovateľ je dlhodobo PN a bol aj hospitalizovaný, pričom kvôli nasadenej liečbe sa nemôže zúčastňovať pojednávania, s tým, že zmenu oznámi okresnému súdu,

- 15. október 2009 – okresnému súdu bola doručená správa o šetrení pobytu sťažovateľa,

- 20. november 2009 – ošetrojúci lekár oznámil, že sťažovateľ sa už môže zúčastniť na pojednávaní,

- 3. december 2009 – okresný súd nariadil neverejné zasadnutie na 7. december 2009,

- 7. december 2009 – okresný súd na neverejnom zasadnutí trestné stíhanie proti sťažovateľovi a spol. zastavil podľa § 231 ods. 1, § 223 ods. 1 a § 11 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku účinného do 31. decembra 2005,

- 28. január 2010 – okresný prokurátor podal sťažnosť proti uzneseniu zo 7. decembra 2009,

- 15. apríl 2010 – obhajca sťažovateľa sa vyjadril k sťažnosti okresného prokurátora,

- 17. jún 2010 – spis bol predložený krajskému súdu,

- 28. jún 2010 – krajský súd vrátil spis späť okresnému súdu ako predčasne predložený z dôvodu nepredloženia kompletného spisu,

- 10. november 2010 – spis bol opätovne predložený krajskému súdu,
- 16. november 2010 – krajský súd uznesením sp. zn. 3 To 136/2010 zrušil uznesenie okresného súdu vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie,
- 30. november 2010 – spis bol vrátený späť okresnému súdu,
- 17. december 2010 – okresný súd dopytoval ošetrojúceho lekára sťažovateľa o jeho zdravotnom stave a tiež žiadal políciu o prešetrenie pobytu sťažovateľa,
- 30. december 2010 – okresnému súdu bola doručená správa o šetrení pobytu sťažovateľa,
- 3. január 2011 – okresnému súdu bola doručená správa o zdravotnom stave sťažovateľa,
- 14. apríl 2011 – okresný súd nariadil pojednávanie na 2. jún 2011,
- 2. jún 2011 – konalo sa pojednávanie, na ktorom okresný súd zistil neprítomnosť sťažovateľa z dôvodu jeho nastúpenia na výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený okresným súdom 2 v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 91/07, okresný súd z tohto dôvodu pojednávanie odročil na 20. september 2011,
- 16. august 2011 – okresný súd zrušil nariadený termín pojednávania z dôvodu zmien v rozvrhu práce a súčasne žiadal hodnotenie sťažovateľa od ústavu, kde vykonával trest odňatia slobody,
- 24. august 2011 – okresnému súdu bolo doručené žiadané hodnotenie sťažovateľa,
- 7. november 2011 – okresný súd uznesením ustanovil spoluobžalovanému 1 nového obhajcu,
- 30. november 2011 – okresný súd nariadil pojednávanie na 2. február 2012,
- 13. január 2012 – okresnému súdu boli doručené správy o povesti sťažovateľa a spol.,
- 2. február 2012 – spoluobžalovaný 1 ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu po návrate z nemocnice,
- 2. február 2012 – kvôli neprítomnosti spoluobžalovaného 1 bolo pojednávanie odročené na 6. marec 2012,
- 6. marec 2012 – z dôvodu neprítomnosti obhajcu sťažovateľa bolo pojednávanie odročené na 5. apríl 2012,
- 7. marec 2012 – obhajca sťažovateľa prišiel ospravedlniť na okresný súd svoju neprítomnosť na pojednávaní 6. marca 2012 z dôvodu, že do diára si zaznačil nesprávny dátum,

- 12. marec 2012 – obhajca sťažovateľa ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní nariadenom na 5. apríl 2012 z dôvodu kolízie pojednávaní,
- 13. marec 2012 – okresný súd zrušil nariadený termín pojednávania a nové pojednávanie nariadil na 10. máj 2012,
 - 10. máj 2012 – z dôvodu „... neodkladných záležitostí súvisiacich s výkonom nariadenej pohotovosti...“ zákonný sudca okresného súdu zrušil pojednávanie, ktoré sa malo konať v tento deň,
- 18. máj 2012 – okresný súd nariadil pojednávanie na 26. júl 2012,
- 26. júl 2012 – z dôvodu v ten deň ospravedlnenej neprítomnosti spoluobžalovaného 1 kvôli PN (mal ju zaslať dodatočne, pozn.) bolo pojednávanie odročené na 2. október 2012,
- 2. október 2012 – konalo sa pojednávanie za prítomnosti sťažovateľa a spol. a ich obhajcov, ktorí boli vypočutí, pričom z dôvodu neprítomnosti ani jedného poškodeného bolo pojednávanie na účely ich predvolania odročené na 4. december 2012 (v spise nie je žurnalizovaná ani jedna doručka o predvolaní poškodených na nasledujúce pojednávanie, pozn.),
- 4. december 2012 – konalo sa pojednávanie za prítomnosti sťažovateľa a spol. a ich obhajcov, ktorí boli vypočutí, pričom neboli prítomní poškodení (pozri uvedenú poznámku, pozn.) a pojednávanie bolo na účely predloženia spisu ústavnému súdu bez ďalšieho dôvodu odročené na neurčito,
- 24. január 2013 – okresný súd vyzval sťažovateľa a spol., aby označili dôkazy, ktoré žiadajú na pojednávaní vykonať.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. ...

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 248/96 o obžalobe proti sťažovateľovi a spol. došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) má obvinený právo na to, aby o jeho trestnom obvinení bolo rozhodnuté v primeranej lehote. Toto právo je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Podmieňuje priamo spravodlivý charakter konania tým, že zabraňuje strate dôkazov alebo oslabeniu ich dôkaznej hodnoty. Bráni tiež tomu, aby obvinený bol príliš dlho vystavený zásahom do svojich práv a slobôd a neistote o svojom osude (rozsudok ESLP vo veci Wemhoff v. Nemecko z 27. júna 1968).

Pokiaľ ide o primeranosť lehoty, v ktorej má byť vec obvineného prerokovaná, je pojem primeraná lehota relatívny. Neexistuje žiadna absolútne stanovená doba, ktorej prekročenie by bolo automaticky kvalifikované ako doba neprimeraná. Primeranosť doby konania sa posudzuje podľa konkrétnych okolností prípadu (napr. rozsudok ESLP vo veci König v. Nemecko z 28. júna 1978).

Čas na konanie bez zbytočných prietáhov spravidla nemožno vyjadriť numericky. Obvykle neexistuje časová hranica, uplynutím ktorej postup súdu môže mať povahu prietáhov v konaní (napr. I. ÚS 137/02).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou

„odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ (II. ÚS 61/98), pričom „k naplneniu práva na súdnu ochranu v rozhodovaní o veci samej dochádza zásadne právoplatným rozhodnutím...“ (I. ÚS 44/99, IV. ÚS 68/02).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom napadnutého konania je konanie o obžalobe podanej proti sťažovateľovi a spol., pričom už samotný charakter tohto konania kladie na orgány činné v trestnom konaní zvýšené nároky na ich prednostné a rýchle vybavenie v záujme čo najrýchlejšieho dosiahnutia právnej istoty strán trestného konania tak, ako to priamo vyplýva aj z § 2 ods. 7 Trestného poriadku (zákon č. 301/2005 Z. z.), podľa ktorého má každý právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v „primeranej lehote“ prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pokiaľ ide o význam veci pre sťažovateľa, vo všeobecnosti platí, že doba trestného konania sa posudzuje prísnejšie, než doba konania v občianskoprávných veciach, a to vzhľadom na dôsledky trestného konania pre obvineného [obmedzenie práv a slobôd, vplyv na povesť, postavenie v zamestnaní a pod. (napr. rozsudok ESLP vo veci Bagetta v. Taliansko z 25. júna 1987)].

1. Pokiaľ ide o kritérium „zložitosť veci“, ústavný súd zo skutočností uvádzaných okresným súdom a z obsahu spisu dospel k záveru, že predmetnú vec možno hodnotiť po právnej a skutkovej stránke ako štandardnú, teda nevykazujúcu známky mimoriadnej zložitosti, ktorá by mohla negatívne ovplyvniť doterajší priebeh, no najmä doterajšiu neprimeranú dĺžku konania. Čo sa týka faktickej zložitosti veci, ústavný súd ešte podotýka, že zabezpečenie prítomnosti obžalovaných na pojednávaniach by síce mohlo predstavovať určitý stupeň zložitosti, avšak pri účinnejšom využití zákonných procesných prostriedkov okresným súdom (pozri bod 3), priznaných mu na účely zabezpečenia plynulosti a efektívnosti konania, ani táto okolnosť nemôže podľa ústavného súdu ospravedlniť doterajšiu neprimeranú dĺžku trestného konania, ktoré v konaní pred okresným súdom trvá viac ako 16 rokov.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako obžalovaného v skúmanej trestnej veci, ústavný súd podotýka, že určitý podiel na predĺžení konania mal síce aj sám sťažovateľ, keď sa nezúčastnil na všetkých nariadených pojednávaniach, avšak v tomto smere je nevyhnutné skúmať aj dôvody tejto neúčasti. Podľa zistenia ústavného súdu sa obranná argumentácia okresného súdu, podľa ktorej sa sťažovateľ zúčastňoval na pojednávaniach iba v čase, keď bol vo väzbe, nezakladá na pravde. Zo súdneho spisu vyplýva, že vo veci sa reálne konalo celkovo 49 pojednávaní, z tohto počtu sa sťažovateľ z ospravedlniteľného a preukázaného dôvodu hospitalizácie alebo práceneschopnosti nezúčastnil na 10 pojednávaniach (14. august 1997, 16. september 1997, 22. jún 1999, 5. február 2002, 4. september 2003, 13. január 2004, 26. marec 2008, 7. máj 2008, 21. október 2008 a 22. september 2009). Okrem tohto na ťarchu sťažovateľa nemožno pripočítať ani jeho neúčast' na pojednávaní konanom 4. novembra 1999, ktorého sa nezúčastnil, pretože v spise nie je nevykázané doručenie riadneho predvolania. Obdobne na ťarchu sťažovateľa nemožno pripočítať ani jeho neúčast' na ďalších 3 pojednávaniach (24. máj 1999, 11. júl 2002 a 15. október 2002) z dôvodu jeho nepredvedenia políciou na pojednávanie, kvôli jeho vopred neoznámenému nezastihnutiu v mieste bydliska, ktoré okresný súd ani neoveroval resp. nezisťoval (pozri bod 3, pozn.), a napokon na ťarchu sťažovateľa nemožno objektívne pripočítať ani jeho neúčast' na pojednávaní konanom 2. júna 2011, pretože v tom čase

bol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný skutok a okresný súd ho na pojednávanie nedal predviesť.

Podľa zistenia ústavného súdu možno na ťarchu sťažovateľa objektívne pripočítať jeho neospravedlnenú neúčast' na 4 pojednávaniach, na ktorých sa nezúčastnil aj napriek tomu, že bol riadne predvolaný (10. október 1996, 15. júl 1997, 21. január 1999 a 13. apríl 1999). Na vrub sťažovateľovi možno pomerne s podielom zodpovednosti okresného súdu (ktorý pobyt sťažovateľa tiež nezisťoval, pozn.) pripočítať aj jeho neúčast' na 4 pojednávaniach (28. apríl 2003, 13. máj 2004, 11. november 2004 a 12. máj 2009), na ktorých sa síce nezúčastnil z dôvodu nevykázaného doručenia riadneho predvolania, avšak v tejto súvislosti nemôže byť pre sťažovateľa ospravedlnením ani to, čo uviedol na výsluchu 10. decembra 2002, a to, že je bezdomovcom, pretože podľa v súčasnosti účinného ustanovenia § 34 ods. 5 Trestného poriadku [pred 1. januárom 2006 podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov, ďalej len „pôvodný Trestný poriadok“, pozn.] „Obvinený je povinný na začiatku prvého výsluchu uviesť adresu, na ktorú sa mu majú písomnosti doručovať vrátane písomností určených do vlastných rúk, ako aj spôsob doručovania s tým, že ak túto adresu alebo spôsob doručovania zmení, musí takú skutočnosť bez meškania oznámiť príslušnému orgánu; o doručovaní a následkoch s tým spojených orgán činný v trestnom konaní alebo súd obvineného poučí.“. Z uvedeného teda vyplýva, že bolo nielen povinnosťou, ale aj záujmom samotného sťažovateľa, aby okresnému súdu včas oznámil adresu na doručovanie mu písomností.

V uvedených súvislostiach ústavný súd (aj vzhľadom na obrannú argumentáciu okresného súdu, pozn.) tiež poukazuje aj na svoje zistenia, ktoré z objektívnych dôvodov síce nemožno pripočítať na ťarchu okresného súdu (preto ich ani neuvádza v bode 3 tohto rozhodnutia, pozn.), avšak na dokreslenie celkového stavu skúmaného konania na tomto mieste uvádza, že z celkového počtu 49 konaných pojednávanií boli celkovo 4 pojednávania (19. marec 1998, 28. september 1999, 13. júl 2000 a 18. február 2003) zmarené z dôvodu prekážky na strane samotného okresného súdu, okrem toho z dôvodu na strane okresného súdu, a to či už kvôli práceneschopnosti zákonného sudcu alebo iného člena senátu alebo

z dôvodu školenia zákonného sudcu a pod., bolo zrušených celkovo 10 termínov už nariadených pojednávaní ešte pred ich konaním (boli zrušené pojednávania nariadené na 15. december 1998, 15. jún 2000, 24. august 2000, 5. október 2000, 28. november 2000, 25. január 2001, 8. november 2005, 29. november 2001, 20. september 2011 a 10. máj 2012).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v napadnutom konaní a konštatoval, že v takej pre sťažovateľa významnej veci, akou je trestnoprávne konanie, okresný súd sčasti svojou nečinnosťou, ale najmä neefektívnou činnosťou spôsobil neúmerné predĺženie skúmaného konania.

Ústavný súd sa nestotožňuje s obrannou argumentáciou okresného súdu, podľa ktorej „... *Okresný súd Trnava nie je zodpovedný za vznik prieťahov v tomto konaní*“, pretože ústavný súd v postupe okresného súdu v danej veci zistil opakovane sa vyskytujúce obdobia nečinnosti, a to aj napriek už proklamovanej citlivosti predmetného konania vedeného pod sp. zn. 7 T 248/96, a tiež zistil aj neefektívnu činnosť okresného súdu.

Podľa zistenia ústavného súdu bol okresný súd nečinný v trvaní viac ako 6 mesiacov v období od 12. júla 2005, keď odročil pojednávanie kvôli nevykázanému doručeniu predvolania pre spoluobžalovaného 1, do 24. januára 2006, keď nariadil vo veci ďalšie pojednávanie. Okrem tohto, aj napriek tomu, že v tom čase trvalo konanie o obžalobe na sťažovateľa a spol. už takmer 10 rokov, bol okresný súd nečinný aj v čase od 12. apríla 2006, keď uznesením vylúčil vec dvoch spoluobžalovaných na samostatné konanie, do 6. júla 2007, keď nariadil vo veci pojednávanie, t. j. viac ako 1 rok a 2 mesiace. Okresný súd bol tak v skúmanom konaní nečinný viac ako 1 rok a 8 mesiacov.

Okrem uvedeného však okresný súd podľa zistenia ústavného súdu prispel k predĺženiu skúmaného trestného konania najmä svojou neefektívnou a nesústredenou činnosťou. Príkladom takéhoto neefektívneho postupu okresného súdu je napríklad jeho konanie v čase od 21. októbra 2008, keď odročil pojednávanie na neurčito, a to kvôli neprítomnému sťažovateľovi, ktorý bol hospitalizovaný, pričom aj napriek tejto skutočnosti

okresný súd bez náležitého zisťovania o možnosti sťažovateľa dostaviť sa na pojednávanie nariadil 23. marca 2009 vo veci ďalšie pojednávanie na 12. máj 2009, ktoré bolo, samozrejme, opäť kvôli neprítomnosti sťažovateľa (ktorému ani nebolo doručené predvolanie, pozn.), ako aj jedného z prísediacich odročené opäť bez predchádzajúceho zisťovania okresného súdu na 24. jún 2009, ktoré bolo zrušené na žiadosť obhajcu spoluobžalovaného 1, a nový termín bol nariadený na 22. september 2009. Toto pojednávanie bolo opäť kvôli neprítomnosti strán odročené na neurčito, pričom v súdnom spise nie sú žurnalizované žiadne doklady (doručenky) svedčiace o tom, že by okresný súd strany na toto pojednávanie aj predvolal. Uvedeným postupom, keď okresný súd bez náležitej predprípravy zameranej na zisťovanie skutočností relevantných na riadne uskutočnenie pojednávania a tieto iba bezhlavo nariadil, prispel k predĺženiu konania o viac ako 11 mesiacov.

Ďalším príkladom neefektívnej činnosti okresného súdu majúcej vplyv na celkovú dĺžku skúmaného konania je aj jeho postup od 15. apríla 2010, keď sa obhajca sťažovateľa vyjadril k sťažnosti prokurátora podanej proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania, do 10. novembra 2010, keď bol z uvedeného dôvodu spis riadne predložený krajskému súdu, pričom v tomto medziobdobí okresný súd síce už 17. júna 2010 raz predložil spis krajskému súdu, avšak ten mu bol následne vrátený 28. júna 2010 ako predčasne predložený, preto celé toto obdobie možno pripočítať na ťarchu okresného súdu, t. j. okresný súd uvedeným nesústređeným postupom prispel k predĺženiu konania o ďalších takmer 7 mesiacov.

Zo spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 7 T 248/96 ústavný súd tiež zistil, že najmä v počiatočnom štádiu konania sa okresný súd viac-menej zaoberal iba vybavovaním opakovaných žiadostí spoluobžalovaného 1 o jeho prepustenie z väzby, pričom v tejto súvislosti ústavný súd už aj v minulosti konštatoval, že táto rozhodovacia činnosť nie je konaním vo veci samej, preto nemôže viesť k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa, a teda konanie o týchto otázkach nemôže byť prekážkou na konanie vo veci samej, t. j. na konanie o vine a treste.

Ústavný súd tiež poznamenáva, že z obsahu spisu je zrejmé, že okresný súd síce vo veci 49-krát pojednával, avšak častokrát bez toho, aby pred nariadením pojednávania vykonal náležité šetrenie, napr. o pobyte sťažovateľa a spol., resp. o možnostiach ich obhajcov a tiež členov senátu, pričom podľa § 247 ods. 5 Trestného poriadku (pred 1. januárom 2006 podľa § 198 ods. 3 pôvodného Trestného poriadku, pozn.) „Pri nariadení hlavného pojednávania urobí predseda senátu všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie jeho riadneho priebehu a na to, aby vec bolo možné prejednať a rozhodnúť bez jeho odročenia.“. V dôsledku uvedeného postupu okresný súd následne pojednávania odročoval aj pre neprítomnosť sťažovateľa a spol., pričom paradoxne v prípade sťažovateľa napríklad okresný súd po jeho opakovanej neprítomnosti na pojednávaniach (13. apríl 1999, 24. máj 1999, 22. jún 1999 – sťažovateľ bol preukázateľne hospitalizovaný a 4. november 1999) rozhodol o jeho vzatí do väzby [podľa § 67 ods. 1 písm. c) pôvodného Trestného poriadku], avšak v prípade ostatných spoluobžalovaných, ktorí sa tiež na už označených pojednávaniach nezúčastnili, ako aj na nasledujúcich po sebe idúcich pojednávaniach (1. február 2000, 24. február 2000, 30. marec 2000, 4. máj 2000, 15. marec 2001, 19. apríl 2001, 14. jún 2001), ktoré boli pre ich neprítomnosť odročované, okresný súd k takémuto kroku nepristúpil.

Napokon v súvislosti s hodnotením postupu okresného súdu v skúmanom trestnom konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 248/96 sa ústavný súd nemohol stotožniť ani s jeho obrannou argumentáciou, podľa ktorej okresný súd, uvedomiac si, že predmetné trestné stíhanie trvá už neúmerne dlhú dobu, toto trestné stíhanie síce 7. decembra 2009 zastavil, avšak v dôsledku zrušenia tohto rozhodnutia krajským súdom, okresný súd súc viazaný jeho právnym názorom „... *musel vo veci ďalej konať*“, ktoré konanie je však podľa okresného súdu v dôsledku uplynutia dlhšieho času (takmer 20 rokov) od spáchania skutku značne sťažené, a to aj vzhľadom na „... *nespoluprácu obžalovaných*...“. S uvedenou argumentáciou sa ústavný súd nemôže stotožniť nielen vzhľadom na to, že k zastaveniu konania okresný súd pristúpil až v dôsledku návrhu sťažovateľovho obhajcu (už na pojednávani 12. mája 2009), ale aj vzhľadom na už uvedené zistenia o nedostatkoch samotného okresného súdu.

Z ústavnoprávneho hľadiska je potrebné zdôrazniť, že s ohľadom na uvedené okolnosti prípadu je neakceptovateľné a ničím neospravedlniteľné, aby súdne konanie v trestnej veci nebolo ani po viac ako 16 rokoch trvania právoplatne skončené.

Vzhľadom na uvedené zistenia ústavný súd dospel k záveru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 T 248/96 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

IV.

4. V záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd v nadväznosti na zistenie porušenia jeho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 18 000 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä vzhľadom na predmet konania, ako aj na zistenú nečinnosť a neefektívnu činnosť

okresného súdu považuje za primerané v sume 3 500 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi (ktorý bol v čase rozhodovania ústavného súdu vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody H., pozn.) do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezú ústavného súdu.

6. Ústavný súd priznal s'ťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom, ktorý si uplatnil nárok na ich úhradu, v celkovej sume 489,06 € vrátane 20 % DPH (právny zástupca s'ťažovateľa predložil osvedčenie platcu DPH).

Pri výpočte trov právneho zastúpenia s'ťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba odmeny (§ 11 ods. 2 vyhlášky) za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2012 je 127,17 € a hodnota režijného paušálu je 7,63 €. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2013 je 130,17 € a hodnota režijného paušálu je 7,81 €.

S poukazom na výsledok konania vznikol s'ťažovateľovi nárok na úhradu trov za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2012 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie s'ťažnosti ústavnému súdu) v celkovej sume 269,60 € vrátane režijného paušálu a za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2013 (vyjadrenie k stanovisku okresného súdu) v celkovej sume 137,98 € vrátane režijného paušálu. S'ťažovateľovi tak vznikol nárok na úhradu trov v celkovej sume 407,58 € a vrátane 20 % DPH v celkovej sume 489,10 €, avšak vzhľadom na to, že právny zástupca s'ťažovateľa si túto úhradu uplatnil iba v sume 489,06 €, ústavný súd, súc viazaný petitom s'ťažnosti, túto úhradu s'ťažovateľovi priznal len vo výške uplatneného nároku, tak ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. apríla 2013